

sikre kommunerne reel økonomisk mulighed for at leve op til løfterne om bedre og mere velfærd. Men vi kan stadig ikke få noget svar.

Realiteten er jo, at der sker det modsatte i en situation, hvor pengene fosser ind i statskassen. I et land, der er et af de rigeste i verden, i et land, hvor finansministeren kan stå frem og sige, at vi snart er så rige, at vi kan købe hele verden, i et land, hvor flertallet af befolkningen har råd til et større og større privatforbrug, kan købe flere og flere fihjulsrækkere og fladskærme og anskaffe nye køkkener og badeværelser osv., pålægger man samtidig den offentlige sektor, at den stort set ikke må vokse og ikke må følge med udviklingen i samfundet.

Det er et rent politisk valg, at man vælger, at sådan skal det være. Regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet, at man ikke ønsker, at den offentlige sektor skal vokse. Det kom meget klart til udtryk allerede for et par år siden, da beskæftigelsesministeren, hr. Claus Hjort Frederiksen, meget klart sagde, at det er et led i regeringens strategi, at den offentlige sektor stort set ikke skal vokse, mens det private forbrug skal vokse kraftigt, for så opstår der et nyt Danmark. For nylig har indenrigs- og sundhedsministeren, hr. Lars Løkke Rasmussen, sagt det samme.

Det er denne klare strategi, vi er oppe imod, men regeringen vil ikke sige det åbent. Den vil ikke sige det i debatterne herinde, den vil ikke møde borgerne åbent og sige, at den ønsker et nyt Danmark med større brugerbetaling, flere forsikringsydelse osv. Derfor må kommunerne ikke bruge flere penge på velfærd, og derfor bliver den offentlige velfærd udhulet.

Lige meget hvor tit finansministeren, regeringspartierne ordførere og Dansk Folkepartis ordfører siger, at servicen under et er sådan og sådan, er den virkelighed, som de offentligt ansatte og borgerne oplever, at der sker nedskæringer i en meget stor del af landets kommuner. Der er børn, der oplever, at der er flere børn pr. pædagog; der er ældre, der oplever, at de får gjort rent noget sjældnere og får leveret frossen mad en gang om ugen i stedet for varm mad hver dag, og der er folkeskoler, hvor man oplever, at der bliver skåret ned.

Kl. 18.45

Hvis vi ønsker at opretholde velfærdssamfundet, er det fuldstændig afgørende, at vi får gjort op med den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører. Hvis vi ikke sikrer, at der er penge til de fælles løsninger, og at vi kan fastholde de fælles løsninger, får vi nemlig det nye

Danmark, som regeringen drømmer om – det nye Danmark med en langt større forskel mellem dem, der har råd til at købe sig til en bedre service, og dem, der ikke har råd og må affinde sig med en udsultet offentlig service.

Derfor er det utrolig vigtigt at blive ved med at diskutere den kommunale økonomi, blive ved med at diskutere, hvad det er for en strategi, regeringen og Dansk Folkeparti har lagt for at skabe et nyt Danmark, og blive ved med at fastholde, at en meget stor del af befolkningen ikke er enig i det projekt. Det har vi set af de omfattende protester her i efteråret, som jo har virket mange steder, fordi mange kommunalpolitikere heller ikke ønsker det nye samfund, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med at indføre.

Protesterne har virket mange steder, og det er vigtigt, for det er det, der skal til, hvis vi skal stoppe den udvikling, der er i gang. Vi skal blive ved med at protestere på forskellig måde og fastholde, at vi ønsker at udvikle det velfærdssamfund, vi har bygget op. Vi ønsker ikke at afvikle det, sådan som regeringen og Dansk Folkeparti er i færd med.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg takker for debatten og må sige, at der ikke er meget nyt under solen i de standpunkter, som forskellige ordførere giver udtryk for, og det er jo ikke overraskende. Men jeg er enig med fru Margrethe Vestager i, at der er brug for oplysning. Der er faktisk brug for oplysning, og jeg vil kalde det standardoplysning om, hvordan forholdene egentlig er indrettet i Danmark.

Efter at have lyttet til oppositionens indlæg må jeg sige, at det, man i bund og grund forsøger at gøre op med, er det kommunale selvstyre, for hvem er det, der hele debatten igennem har spurgt til konkrete tal på konkrete delområder – hvem er det?

Gennem alle årene har grundlaget for det kommunale selvstyre i Danmark været, at der indgås rammeaftaler mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, og uanset hvem der har haft formandsædet, har bønnen fra Kommunernes Landsforening altid været, at regeringen skal lade være at blande sig i, hvordan kommunerne vælger at bruge pengene, for det er kommunernes ansvar. Ønsket har været, at der blev aftalt nogle rammer, og at det blev sikret, at kommunerne kan finansiere.